

Hermanfen.
Rovsing.
Rosenørn.

Schiøtt.
Spønneck.

Stemte ikke.

David.
Gram.

Rée.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for idag. Næste Møde vil blive afholdt imorgen Kl. 12; Dagsordenen for dette Møde vil være:

- 1) 1ste Behandling af Lovforslaget om Erstatning for Krigsskade, og
- 2) 3die Behandling af Pensionsloven.

Mødet hævet.

99de Møde.

Fredagen den 14de Juni.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Paa de ærede Rigsdagsmænds Bladser skal jeg tillade mig, at lade ombele Udkaft til Lov angaaende Anviiisning af Gager og deslige samt om Forskud, saaledes som dette er vedtaget ved anden Behandling, tilligemed de til dette Lovforslag stillede Ændringsforslag; og endvidere et Bilag til Betankningen i Hoversagen.

Derefter gik man over til det første Nummer paa Dagsordenen, nemlig første Behandling af Udkaft til Lov angaaende Erstatning for Krigsskade.

Ordføreren (Mourad): Jeg skal, da Udvalgets Betankning allerede har været forelagt de ærede Herrer, kun tillade mig at bemærke, at den Forbindelse, hvori jeg er kommen med denne Sag, ingenlunde har været begrundet paa Tilbøielighed, men kun har været hvad man kalder en Fornuftforening, hvorfor jeg ikke alene tør bede om, men troer at kunne fordre det ærede Things Overbærelse, dersom jeg ikke tilfredsstiller dets Forventning.

Marckmann: Jeg skal benytte den Leilighed, den ærede Formand har givet mig, til at udtale mig strax ved den første Behandling af denne Sag, som jeg anseer for meget vigtig ikke blot for de Paagældende men ogsaa for hele Landet, og som jeg anseer for at have megen politisk Betydning. Og jeg troer mig saameget mere kaldet til at udtale mig herom, da jeg er født og bestandig har levet herovre paa Nerne, og er mig bevidst at sætte mit hele Fædrelands Interesse over Alt, medens jeg har opholdt mig i Jylland lige fra det Fjenden forlod Landet, og har haft Leilighed til og levende har søgt at sætte mig ind i de omhandlede Forhold.

Der turde mulig have været og være meget forskellige Meninger med Hensyn til Jyllands Eidelser under Occupationen. Jeg erindrer, hvorledes jeg, dengang Fjenden var i Landet, kun her hørte Deeltagelse for Jyderne blandet med Frygt for at de til Skade for det Hele skulde moralsk givet sig hen i Fjendens Bøld. Dengang beklagede man dem, ynkede dem, gråd over dem, idet man troede, at Landet reent skulde været ødelagt og fortæret, ligesom naar Græshopperne opaade Kanaan og ikke lode Stråa paa Stråa. Siden har naturligtvis, som ret er, Meningerne forandret sig. Men der turde dog maaskee være En og Anden — jeg tør ikke tro det er Mange — som gik til den modsatte Overlighed, og meente, at Jylland ikke havde lidt syndeligt, men rigtignok ogsaa kun En, som var saa ubekendt med Forholdene, at han troede Jylland havde haft Fordeel af Occupationen. Men begge disse Overligheder ere meget urigtige. Da jeg kom til Jylland, strax efter at Fjenden var borte, fandt jeg, at Landet ingenlunde var udtømt eller udtæret. Jeg fandt Befolkningen, som under selve Occupationen, fædrelandsfindet, frimodig og udholdende, ligesom trostlig, ved at det vilde see, hvad Kongen havde yttret i Proclamationen, og at ligesom de havde lidt for deres Brødre nordpaa og paa Nerne, saaledes vilde deres Brødre dele Tabet med dem. Men jeg fandt, at Landet ogsaa havde lidt meget. Mange sad inde med flere Tusinde Rbd. — I mine Sogne leverede man en Tidlang de Levnetsmidler, som fordrede, men siden for at